

Riera de Carme

Orpí

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Per varis municipis de les comarques de l'Alt Camp i l'Anoia
Emplaçament
Alçada: Creua el municipi d'oest a est. Entra per Miralles i surt per Carme.
365

Coordenades:

Latitud: 41.52268
Longitud: 1.58049
UTM Est (X): 381564
UTM Nord (Y): 4597755

Classificació

Número de fitxa 08152 - 109
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: En el tram d'Orpí, la qualitat de l'aigua és bona. Durant la realització del mapa (estiu), el cabal era mínim. S'hi podien observar crancs de riu americans, serps d'aigua i amfibis. Pel que fa l'entorn més immediat, la vegetació ocupa gran part de l'espai durant els transcurso de la riera.

Protecció Legal
Tipus de protecció: Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire: Natura 2000 – Àrea especial de conservació

Observacions protecció: Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) de la Generalitat, any 1992.
Data aprovació: dt., 05/09/2006 - 12:00

Accés Fàcil
Ús actual: Lúdic
Titularitat Pública

Titular: Agència Catalana de l'Aigua. Generalitat de Catalunya

Fitxes associades:

[Pont d'Orpí](#)

[Resclosa del Rec de Carme](#)

[Pont de la Resclosa del Rec de Carme](#)

[Rec de Carme](#)

[Can d'en Pont](#)

[Font de la Teula](#)

[El Molí Vell](#)

[Ca l'Amat](#)

[Conjunt resclosa, canal i bassa](#)

[Camí de Feixes a Santa Margarida de Montbui](#)

[Cal Cundo](#)

[La Fabrica Nova](#)

Autoria de la fitxa Jordi Seró i Ferrer. IN SITU SCP

Data de registre de la fitxa: dt., 21/10/2014 - 02:00

Descripció

La Riera de Carme és l'afluent més llarg del riu Anoia i és d'aigua fresca i clara. El seu naixement es troba al Coll d'Esblada, i es troba a 20 quilòmetres del punt de desembocadura en línia recta. El seu recorregut és de 22 quilòmetres en total. Passa per Miralles, Santa Càndia i Carme. Les seves principals fonts són els afloraments de l'aqüífer Carme-Capellades, que té una extensió subterrània de 157 km². Al llarg del riu trobem des de trams de basses fins a zones d'aigües més ràpides, fet que ha permès, per exemple, la formació dels Gorgs de Santa Càndia o, al contrari, planes al·luvials amb vinyes, camps i arbredes. Pel que fa a la fauna trobem: una gran diversitat de peixos, com els autòctons barb cua-roig i bagra; amfibis, com la granota verda o la salamandra i rèptils com la tortuga d'aigua o la serp de collarret. El bosc de ribera, a banda i banda de la riera, és frondós i s'hi troben més de 40 espècies diferents llenyoses. Creix aprofitant l'aigua subterrània i dels vessants. Destaquen formacions com les salzedes de sarga, les omedes amb heura i alberedes litorals. A la riba podem trobar canyissars i bogars, que formen petits aiguamolls. Aquest bosc forma una galeria ombrívola que fa possible que hi trobem herbes florides, bolets i falgueres. Al llarg del seu recorregut s'hi localitzen onze molins paperers, quatre dels quals pertanyen al terme d'Orpí. La riera de Carme forma part del PEIN Sistema Prelitoral Central (PRC 107).

Història

Fins al segle XVIII, la riera de Carme era coneguda amb el nom de riera de Noya o d'Anoia, i actualment també es coneix amb el nom de Riera de Miralles. Durant segles al seu entorn es van construir molins de diferents característiques, sobretot paperers, així com indústries d'explotació d'aigua. Actualment és coneguda pels seus gorgs i barrancs que s'utilitzen per activitats vinculades amb l'oci. Els PEIN (Plans d'Espais d'Interès Natural) conformen el sistema de zones protegides de Catalunya i es basen en una xarxa de 165 espais d'especial valor ecològic. Les normes del PEIN, decretat l'any 1992 pel Govern de la Generalitat, estableixen un règim de protecció bàsic aplicable en la totalitat del seu àmbit. Aquest règim pot completar-se en cada espai o conjunt d'espais mitjançant la formulació de plans especials de protecció del medi natural i el paisatge, o bé la declaració d'espais de protecció especial (parcs nacionals, paratges naturals d'interès nacional, reserves o parcs naturals), que fa que els espais passin a tenir una regulació jurídica pròpia i una gestió individualitzada per a preservar-los i potenciar-los.

Bibliografia

REBOLLAR MARTÍ, MARTA (2014). La qualitat de l'aigua de la Riera de Carme. Treball de recerca sense publicar.

